

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Р4р-4/18
Дана: 26.03.2018. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, судија Сузана Видановић, у предмету подносиоца приговора АА, чији је пуномоћник Слободан Витић, адвокат из Ужица, одлучујући о приговору ради убрзавања поступка у смислу одредбе чл.7 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, после испитног поступка, донео је дана 26.03.2018. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца АА, којим је тражила утврђивање повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу П1-333/17.

Образложење

Подносилац приговора АА је дана 5.02.2018.године поднела Основном суду у Ужицу приговор ради убрзавања поступка у предмету тога суда П1-333/17 са захтевом да се поднети приговор усвоји, утврди да је подносиоцу повређено право на суђење у разумном року у наведеном предмету, наложи поступајућем судији да предузме све радње како би списи предмета били достављени Апелационом суду у Крагујевцу на поступак по жалби, као и да се Република Србија обавезе да подносиоцу приговора на име трошкова поступка плати износ од 6.000,00 динара.

Подносилац приговора је навео да је предметни поступак покренут тужбом поднетом дана 13.10.2015.године, а да поступак траје 2 године и 4 месеца. Такође, у приговору је наведено да је у предметном поступку Основни суд у Ужицу донео пресуду П1-333/17 од 2.10.2017.године на коју је жалба изјављена 19.10.2017.године, а одговор на жалбу поднет суду 07.11.2017.године, те да списи предмета до дана подношења приговора нису достављени Апелационом суду на поступак по жалби, иако је првостепени суд био дужан да списе достави другостепеном суду у року од 8 дана по пријему одговора на жалбу.

Основни суд у Ужицу се решењем Р4р-8/18 од 8.02.2018. године огласио стварно ненадлежним и наведене списе предмета доставио Апелационом суду у Крагујевцу као стварно надлежном. Списи предмета су у Апелациони суд примљени дана 26.02.2018. године.

Поступајући по приговору подносиоца у смислу одредбе чл.6–10 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), чл.30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број

25/82...“Службени гласник РС“ број 46/95...55/14) и Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), Апелациони суд је донео одлуку, после испитног поступка, да се приговор одбије.

По приговору је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова председника Апелационог суда у Крагујевцу у смислу одредбе чл. 7 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Поступајући судија је, на основу овлашћења из чл.9 Закона о заштити права на суђење у разумном року, од судије известиоца у предмету Гж1-446/18 затражио извештај о развоју поступка у времену и предлог рока у коме поступак може да се оконча, па је након достављања извештаја утврдио следеће:

Тужиља-подносилац приговора АА поднела је дана 13.10.2015.године тужбу против туженог ББ ради утврђења да је Уговором о раду 02/11 бр.112-3109 од 8.08.2013.године засновала радни однос на неодређено време, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнади штете због изостале зараде, као примарног, а затим и евентуалног тужбеног захтева.

Поступајући по наредби суда од 16.10.2015.године, тужени је 12.11.2015.године доставио одговор на тужбу.

Припремно рочиште одржано је 01.12.2015.године и одређен је временски оквир за спровођење поступка до 01.07.2016.године, док су на рочишту одржаном 10.03.2016.године прочитани писани докази.

Основни суд у Ужицу се решењем П1-878/15 од 17.03.2016.године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења спис предмета достави Вишем суду у Ужицу као стварно и месно надлежном. Одлучујући о жалби пуномоћника тужиље изјављеној на наведено решење Виши суд у Ужицу је исто укинуо решењем Гж-528/16 од 31.05.2016.године.

Наредбом суда од 6.06.2016.године заказано је рочиште за 27.06.2016.године, које је одржано и на истом је закључена главна расправа. Пресуду Основног суда у Ужицу П1-232/16 од 27.06.2016.године странке су примиле 8.07.2016.године, а истог дана је тужиља на наведену пресуду изјавила жалбу, док је тужени одговор на жалбу поднео 15.08.2016.године.

Списи предмета су достављени Апелационом суд у Крагујевцу на поступак по жалби 26.08.2016.године, који суд је решењем Гж1-3085/16 од 27.04.2017.године укинуо пресуду Основног суда у Ужицу П1-232/16 од 27.06.2016.године.

У поновном поступку пред првостепеним судом прво рочиште је одржано 22.06.2017.године, а наредно на којем је саслушана тужиља 6.09.2017.године, док је на рочишту одржаном 02.10.2017.године закључена главна расправа. Пресуду Основног суда у Ужицу П1-333/17 од 02.10.2017.године странке су примиле 11.10.2017.године, односно 12.10.2017.године. Тужиља је на донету пресуду изјавила жалбу 20.10.2017.године, а тужени је одговор на жалбу поднео 03.11.2017.године.

Списи предмета су на поступак по жалби достављени Апелационом суду у Крагујевцу дана 05.02.2018.године.

Након проучавања извештаја судије известиоца, навода из приговора и применом мерила за оцену суђења у разумном року прописаних одредбом чл.4 Закона о заштити права на суђење у разумном року (сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења и истраге, значај предмета суђења и истраге за странку, понашање странака током поступка, поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука), одлучено је да се приговор одбије.

Наиме, у конкретном случају, ради се о предмету из радног односа који спада у хитне предмете по самом закону и који чињенично и правно није сложен. Предмет спора је поништај решења о отказу уговора о раду и накнада штете због изостале зараде, што је од егзистенцијалног значаја за тужиљу-подносиоца приговора, која својим понашањем није допринела дужем трајању поступка.

Оценом поступања првостепеног суда утврђује се да је првостепени суд поступао у законом прописаним роковима приликом предузимања радњи, односно тужбу је доставио туженом на одговор без одлагања, припремно рочиште је одржано у веома кратком року по пријему одговора на тужбу, а прва првостепена пресуда је донета у оквиру временског периода одређеног за спровођење поступка на припремном рочишту и поред чињенице да су се списи у периоду од око 2 месеца налазили у Вишем суду у Ужицу ради одлучивања о жалби изјављеној на решење којим се првостепени суд огласио стварно ненадлежним. И у поновном поступку првостепени суд је поступао ефикасно, рочишта је заказивао у кратким роковима, а пресуду је донео 4 месеца након што су списи предмета враћени првостепеном суду.

Стоји чињеница на коју се указује приговором да је 03.11.2017.године поднет одговор на жалбу тужиље коју је изјавила на другу првостепену пресуду, а да су списи Апелационом суду, као другостепеном, достављени 05.02.2018.године, односно после 3 месеца. Међутим, када се има у виду поступање првостепеног суда у целини, Апелациони суд налази да је исто било делотворно будући да је првостепени суд све остале радње у поступку предузимао без одуговлачења, те је у периоду краћем од 2 године два пута мериторно одлучио у првом степену, тако да прекорачење рока у достављању списа предмета на поступак по жалби није продужило трајање поступка пред првостепеним судом у мери која би представљала одуговлачење поступка, нити је значајно утицало на укупну дужину трајања поступка.

Такође, утврђено је да нема пропуста ни у поступању другостепеног суда. Ово из разлога што је другостепени суд о жалби изјављеној на прву првостепену пресуду донету у предметном поступку одлучио 8 месеци након што су списи примљени у суд, дакле, пре истека законом прописаног рока од 9 месеци (чл.383 ст.2 ЗПП), док о жалби изјављеној на првостепену пресуду донету у поновном поступку суд није одлучио, али рок прописан напред наведеном одредбом није протекао (списи су примљени на поступак по жалби 05.02.2018.године).

Дакле, ценећи све напред наведено Апелациони суд утврђује да су како првостепени, тако и другостепени суд били ефикасни у поступању јер је у досадашњем току поступка два пута донета првостепена пресуда, а предмет се у време подношења приговора по други пут налази у другостепеном суду ради одлучивања о жалби, тако да се укупно трајање поступка од 2 године 3 месеца и 23 дана колико поступак траје од дана подношења тужбе до дана подношења приговора не може сматрати неприхватљиво дугим трајањем поступка с обзиром на стандарде разумног рока

трајања поступка који су прихваћени у пракси Уставног суда Србије, као и Европског суда за људска права у Стразбуру, из ког разлога је одлучено као у изреци.

Будући да је приговор подносиоца одбијен, то није било места примени одредби чл.11 Закона о заштити права на суђење у разумном року и давању налога судији за предузимање радњи које делотворно убрзавају поступак.

Такође, сходном применом одредби чл.153 ЗПП, подносиоцу приговора нису досуђени трошкови поступка.

Судија
Сузана Видановић,с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од 8 дана од дана пријема решења. Жалба се подноси у три примерка председнику Врховног касационог суда а преко председника Апелационог суда у Крагујевцу.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Весна Алексић